

Regeringskansliet
Försvarsdepartementet
samt sändlista

Klicka här för att ange text.

Ert tjänsteställe, handläggare

Regeringskansliet, Försvarsdepartementet,
Ulf Eliasson och Leif Eriksson

Ert datum

2023-09-21

Er beteckning

Fö2023/01478

Vårt tjänsteställe, handläggare

HKV FST JUR Ofr

Anna-Karin Lönnheden,

anna-karin.lonnheden@mil.se

Helen Lindquist,

helen.lindquist@mil.se

Vårt föregående datum

Vår föregående beteckning

Svar senast

Försvarsmaktens remissvar över betänkandet En modell för svensk försörjningsberedskap (SOU 2023:50)

Försvarsmakten har tagit del av betänkandet och lämnar här följande synpunkter.

Inledningsvis sammanfattas de viktigaste synpunkterna från Försvarsmakten. Därefter beskrivs myndighetens generella synpunkter som omfattar flera av utredningens förslag. Avslutningsvis ges ytterligare synpunkter och utvecklade resonemang avseende särskilt angivna avsnitt.

Inledning

I utredningen framförs att det kommer att ta tid att utveckla och återskapa en försörjningsberedskap. Det är krig i Europa idag, varför det enligt Försvarsmaktens mening finns ett behov av att fokusera på att vidta åtgärder för att stärka försörjningsberedskapen så snart som möjligt, vilket också Försvarsberedningen betonar i sin senaste delrapport Kraftsamling.¹ Det är därför av största vikt att åtgärder för att stärka försörjningsberedskapen delas in i omedelbara åtgärder och åtgärder som kan vidtas på längre sikt.

Försvarsmakten instämmer i utredningens bedömning att Sveriges förmåga att upprätthålla nödvändig försörjning vid fredstida kriser, höjd beredskap och ytterst

¹ Kraftsamling - Inriktningen av totalförsvaret och utformningen av det civila försvaret, Ds 2023:34, s. 178.

(HLI)

Postadress

Försvarsmakten
107 85 Stockholm

Besöksadress

Lidingövägen 24

Telefon

08-788 75 00

Telefax

08-788 77 78

E-post, Internet

exp-hkv@mil.se
www.forsvarsmakten.se

krig behöver stärkas. Utredningen har dock inte i tillräcklig utsträckning beaktat försörjningsberedskapen utifrån förutsättningarna vid höjd beredskap och krig i sina förslag utan förefaller snarast ha utgått ifrån förutsättningarna för den fredstida krisberedskapen.

Försörjningsberedskapen behöver ses som en integrerad del i totalförsvarsplaneringen och krisberedskapen samt utgå ifrån befintlig myndighetsstruktur och gällande författningar. Därtill behöver det svenska totalförsvaret vara dimensionerat för att kunna möta ett väpnat angrepp, där det kommer att ställas stora krav på såväl sektorsvis som övergripande samordning som kräver tydligare mandat och ansvar än vad som finns idag. Av Försvarsberedningens säkerhetspolitiska rapport framgår att ett aggressivt Ryssland, med såväl förmåga som vilja att föra krig under lång tid, bör utgöra den huvudsakliga grunden för utvecklingen av det svenska totalförsvaret.² Det är också av stor vikt att försörjningsberedskapen ses i ljuset av ett Natomedlemskap.

Generella synpunkter

Natomedlemskapet

Utredningen påtalar att den inte kunnat ta hänsyn till hur arbetet med civil beredskap inom Nato kan komma att påverka försörjningsberedskapen. Försvarsmakten påpekar att det finns en rad aspekter kopplat till Natomedlemskapet – inte endast arbetet med civil beredskap inom Nato – som behöver beaktas i det fortsatta arbetet med försörjningsberedskapen.

Såsom medlem i Nato behöver Sverige förhålla sig till en rad redan fattade beslut och inriktningar. Utgångspunkten för utformningen av de allierades nationella försvar följer av alliansens strategiska koncept, ambitionsnivån i förmågeplaneringsprocessen och de militära myndigheternas operationsplanering. Vid ett Nato-medlemskap omfattas Sverige av Natos krav på försörjningsberedskap. Oaktat vilka uppgifter Sverige ges inom ramen för Natomedlemskapet kommer försörjningsberedskapen att påverkas på ett sätt som gör att det inte är självklart att Sverige ska arbeta för att återta den försörjningsberedskap som tidigare fanns i det svenska totalförsvaret. I vissa avseenden kommer Sverige att behöva ha mer, eller en annan sorts beredskap, och i vissa avseenden eventuellt mindre.

Vidare bör försörjningsberedskapen vid ett Nato-medlemskap förhålla sig till de sju grundkraven³ för nationell motståndskraft som Nato har identifierat. Militära styrkor, särskilt de som är insatta i operationer i kris och konflikt, är beroende av civilt stöd för att kunna fullfölja sina uppgifter bl.a. vad gäller transporter, samband, energi och grundläggande förnödenheter.

² Allvarstid Försvarsberedningens säkerhetspolitiska rapport, Ds 2023:19, s. 97.

³ Seven baseline requirements

Försvarsmakten påtalar att det inom ramen för Natos krishanteringsmekanism⁴ har aktiverats ett antal krishanteringsåtgärder⁵. Med anledning av att Sverige ingår i ett av Natos operationsområden omfattas även Sverige av de åtgärder som är aktiverade i området.

Försvarsmakten understryker att det civila försvarets förmåga inte bara är en del i den svenska totalförsvarsförmågan utan en del i hela Natos kollektiva försvar. Den svenska förmågan att kunna stödja andra allierade, bland annat genom värdlandsstöd, är avgörande för att alliansen ska kunna genomföra militära operationer i det operationsområde som Sverige ingår i. Sverige förväntas kunna upplåta territorium, bl.a. för att utgöra ett uppmarsch- och basområde för allierades stridskrafter samt för att kunna tillhandahålla försörjnings- och transiteringsområden. Värdlandsstödet och därmed sammanhängande logistik och underhållsresurser behöver utvecklas i nära samarbete framför allt med Norge, Finland och Danmark. Värdlandsstödet kommer att innebära uppgifter även för det civila försvaret. I sammanhanget bör det beaktas att vissa förberedande åtgärder, till exempel förhandslagring, vanligtvis är bilaterala åtaganden.

Totalförsvarets behov

Enligt Försvarsmaktens mening är det nödvändigt att försörjningsberedskapen utgår från totalförsvarets behov och är anpassat till förutsättningarna vid höjd beredskap och ytterst krig. Utredningen har inte i tillräcklig utsträckning utgått från och beaktat dessa förutsättningar i sina analyser och förslag utan snarare utgått från fredstida krissituationer.

Utredningen har inte heller i tillräcklig utsträckning beaktat det militära försvarets beroende av civila varor och tjänster utan valt utgångspunkten att varor och tjänster inom det civila försvaret är sådana som avser civilt bruk. Försvarsmakten noterar att utredningen därtill inte helt fångar hur hela det militära försvarets behov ska beaktas. Det konstateras att det är av stor vikt att det sker samråd med Försvarsmakten men det bör understrykas att inte endast Försvarsmaktens behov utan hela det militära försvarets samlade behov inklusive försvarsindustrin måste beaktas. Hur dessa behov ska omhändertas framstår som oklart. I sammanhanget noterar Försvarsmakten även att utredningen valt att undanta Säkerhetspolisens behov. Mot den bakgrunden blir det inte någon komplett bild av totalförsvarets behov.

⁴ Nato crisis response system

⁵ Crisis response measures

Befintlig myndighetsstruktur och gällande författningar måste beaktas

Försvarsmakten har vid upprepade tillfällen påtalat vikten av att totalförsvaret ses som ett sammanhängande system och att hänsyn tas till all totalförvars- och beredskapslagstiftning samt till befintlig sak- och sektorsspecifik lagstiftning, inklusive myndigheters instruktioner, som är av betydelse.⁶ Bland annat framförde Försvarsmakten i remissyttrandet över utredningen Struktur för ökad motståndskraft att det är av stor vikt att försörjningsfrågorna utreds ur ett övergripande totalförvarsperspektiv, så att frågorna utreds i ett sammanhang då lagstiftningen på området är komplex och sammanflätad. Försvarsmakten underströk då vikten av att den nu aktuella utredningen omfattar frågor inom försörjningsområdet i alla beredskapsnivåer och att såväl mandat som försörjningslagstiftningen i stort, inklusive totalförvars- och beredskapslagstiftningen, beaktas. Försvarsmakten påtalade även att vissa förslag i utredningen var mer lämpade att omhändertas i en större utredning om totalförsvarets förnödenhetsförsörjning.⁷ Försvarsmakten kan konstatera att så inte, i tillräcklig utsträckning, har skett i utredningen.

Försörjningsanalys (avsnitt 9)

Försvarsmakten anser att utredningen i sina förslag inte i tillräcklig grad beaktat förhållandena i befintlig myndighetsstruktur. I nu gällande lagstiftning finns redan mandat och ansvar för olika aktörer, såväl i kris som vid höjd beredskap och krig, som är av betydelse för försörjningsberedskapen. Utredningen har inte på ett tydligt sätt klargjort hur den nationella funktionen ska förhålla sig till andra aktörer med ansvar eller betydelse för försörjningsberedskapen. Försvarsmakten anser att utredningen inte framfört tillräckligt starka argument kring orsaken till att behovsanalyser inte kan integreras i risk- och sårbarhetsanalyserna samt risk- och sårbarhetsbedömningarna utan att arbetet med försörjningsberedskapen istället ska ske separat. Ett av de skäl som framförs i utredningen är att det råder skillnader i rapporteringsvägar. Försvarsmakten kan däremot inte se att utredningen reflekterat över att just skillnaderna i rapporteringsvägar i sig är problematiskt.

Därutöver innebär utredningens förslag risker för otydligheter i ansvarsområden, överlappande uppgifter och dubbelarbete. Det finns dessutom en risk att det blir ineffektivt och tungrott att införa ytterligare ett system parallellt med befintlig beredskapsstruktur. Försvarsmakten anser att utredningen i högre grad borde ha eftersträvat att bygga sin modell på befintliga strukturer, till exempel genom att utveckla risk- och sårbarhetsanalyser och nyttja den rapporteringsskyldighet som redan finns. Försvarsmakten menar att en sådan lösning sannolikt skulle ge snabbare effekt.

⁶ Exempelvis Försvarsmaktens remissyttrande Struktur för ökad motståndskraft (SOU 2021:25), 2021-06-10, FM2021-8946:2, s. 2 och Försvarsmaktens synpunkter på förslag på ny struktur för ledning och samordning av det civila försvaret, 2022-03-09, FM2022-8946:4, s. 1 och 2.

⁷ Aa, s. 7.

Utredningen har vidare pekat ut sex försörjningsanalysmyndigheter utifrån de beredskapssektorer som bedöms vara de viktigaste för försörjningsberedskapen. Försvarsmakten anser att det bör övervägas om fler eller till och med alla sektorer borde ha omfattats. Till exempel är sektorerna räddningstjänst och civilskydd samt ordning och säkerhet av stor vikt för totalförsvarets förmåga i krig. Dessa aspekter verkar inte ha beaktats av utredningen.

Försvarsmakten instämmer i utredningens bedömning att det saknas kunskap om Sveriges försörjningsförmåga och att försörjningsanalyser kan ge sådan kunskap. Försvarsmakten anser däremot att utredningen inte lyckas redogöra för mervärdet med den föreslagna modellen och den nationella funktionens roll och ansvar för att skapa en helhetsbild och nödvändiga underlag kopplade till samhällets försörjningsberedskap. Om regeringen får underlag från beredskapsmyndigheter, sektorsansvariga myndigheter och geografiskt områdesansvariga myndigheter (länsstyrelser och civilområdesansvariga länsstyrelser) kring de åtgärder som krävs för att säkerställa en försörjningsberedskap inom en sektor eller ett geografiskt område så bör detta räcka för att regering och riksdag ska kunna fatta nödvändiga beslut. Försvarsmakten betonar vikten av en samlad nationell syn på uthållighet och hot som utgår från regering och riksdags planeringsanvisningar till totalförsvaret. Ordinarie budgetprocess bör utgöra grunden för försörjningsberedskapen där sektorer och myndigheter sedan omsätter sitt ansvar till förmågor och verksamheter inklusive försörjningsberedskap.

Utredningen har utgått från de uppgifter man anser att den nationellt samordnade funktionen ska ha. Utredningen verkar inte ha beaktat att flera aktörer i det tidigare totalförvarssystemet hade andra mandat och ansvar än vad motsvarande aktörer har idag när man nu försöker återuppliva äldre myndigheters tidigare uppgifter, såsom överstyrelsen för ekonomiskt försvar och överstyrelsen för civil beredskap (ÖCB). Utredningen beskriver däremot fler beredskapsåtgärder, till exempel företagsplanläggning och beredskapsavtal, som genomfördes av ÖCB än vad som nu föreslås för den nationellt samordnade funktionen.

Myndigheters befintliga ansvar

Försvarsmakten framhåller att det finns myndigheter, till exempel Energimyndigheten, Svenska kraftnät och Socialstyrelsen, som har ansvar och mandat som till viss del överlappar med vad utredningen föreslår såväl gällande försörjningsanalyserna som gällande den nationella försörjningsanalysen. Detta har utredningen varken beskrivit eller på ett tillfredsställande sätt löst ut. Ytterligare en fråga är hur Socialstyrelsens ansvar förhåller sig till länsstyrelsernas geografiska områdesansvar. Det kan också vara relevant att beakta rollen som Myndigheten för totalförvarsanalys har i sammanhanget, vilket utredningen inte heller förefaller ha gjort. Utredningen tar upp problematiken kring definitioner och avgränsningar av offentliga aktörers ansvarsområden och att det är viktigt för effektiviteten av genomförandet av

betänkandets förslag att ansvaret är tydligt. Vidare påtalas att det därför kan finnas behov av att ansvar tydliggörs. Försvarsmakten instämmer visserligen i detta men konstaterar samtidigt att det inte endast är fråga om att tydligare definiera en myndighets ansvarsområde utan att det finns en större problematik med att utredningens förslag i flera delar inte fullt ut beaktat befintliga strukturer, mandat och uppgifter.

Försvarsmakten anser att det är av stor vikt att nya förslag inte utgör hinder för pågående arbeten och inte heller för det ansvar och initiativ samtliga myndigheter, kommuner och regioner redan nu måste ta för att säkerställa behov på kortare sikt än tio år. Det arbetet måste fortgå med full styrka och kanske till och med öka ytterligare.

Försvarsmakten tillstyrkte förslaget från strukturutredningen att införa beredskapssektorer.⁸ Vidare ansåg Försvarsmakten att de förordningar och förordningsändringar som sedan beslutades i för hög utsträckning utgick från fredstida kriser och att sektorsansvariga myndigheter och civilområdesansvariga länsstyrelser gavs ett mer begränsat ansvar och svagare mandat än vad utredningen föreslagit. Försvarsmakten ställde sig mycket tveksam till om den nya strukturen skulle få önskad effekt och påtalade att en tydlig konsekvensanalys borde ha gjorts.⁹

Försvarsmakten anser att flera av strukturutredningens mer långtgående förslag för sektorsmyndigheterna och de civilområdesansvariga länsstyrelserna borde ha gynnat försörjningsberedskapen. Exempelvis föreslogs att sektorsmyndigheterna skulle samordna och inrikta planeringen för kris och krig, verka för att det finns förmåga att hantera uppgifterna i sektorn i kris och krig, följa upp beredskapsförberedelser och åtgärder, verka för att avtal med näringslivet samt överenskommelser med andra myndigheter upprättas, att utveckla och vidmakthålla strukturer för samverkan med näringslivet samt föreskriftsrätt under höjd beredskap om verksamheten hos andra statliga myndigheter inom sektorn vad gäller prioritering och fördelning av resurser. För civilområdesansvariga länsstyrelser föreslogs bland annat en föreskriftsrätt avseende de föreskrifter som behövs för planläggningen av det civila försvaret inom civilområdet. Försvarsmakten noterar att dessa förslag inte förefaller ha beaktats i betänkandet.

Utredningen föreslår vidare en struktur för rapportering av behovs- och försörjningsanalyser där länsstyrelsernas analyser ska skickas direkt till försörjningsanalysmyndigheterna. Försvarsmakten ställer sig frågande till varför de civilområdesansvariga myndigheterna inte har beaktats i sammanhanget. De civilområdesansvariga länsstyrelserna har geografiskt områdesansvar för sitt område när det gäller civilt försvar och det avser uppgifter inför och vid höjd

⁸ Försvarsmaktens remissyttrande Struktur för ökad motståndskraft (SOU 2021:25), 2021-06-10, FM2021-8946:2, s. 1

⁹ Försvarsmaktens synpunkter på förslag på ny struktur för ledning och samordning av det civila försvaret, 2022-03-09, FM2022-8946:4, s. 2.

beredskap. De civilområdesansvariga länsstyrelserna ska vidare inför höjd beredskap inom civilområdet verka för att totalförsvaret har en enhetlig inriktning och särskilt bland annat stödja länsstyrelsernas planering och förberedelser inom respektive län och ta initiativ till åtgärder och hålla samman planering och förberedelser av civila aspekter av världlandsstöd. De civilområdesansvariga länsstyrelserna ska även verka för att största möjliga försvarseffekt uppnås vid höjd beredskap och ska särskilt ansvara för att en samlad lägesbild sammanställs samt hålla regeringen informerad om bland annat händelseutvecklingen, tillgängliga resurser och om vidtagna och planerade åtgärder samt samordna den civila delen av världlandsstödet. Mot bakgrund av detta borde de civilområdesansvariga länsstyrelserna rimligen även ha en roll i försörjningsberedskapen.

Övriga försörjningsviktiga varor och tjänster (avsnitt 15.3 och 7.3)

Utredningen konstaterar att det finns luckor i deras förslag och att det finns varor och tjänster som inte omfattas av någon myndighets ansvar, det vill säga en slags restpost. Där ingår bland annat sådant som handel och industri, vilket är en identifierad svaghet i den befintliga strukturen av det civila försvaret som är av betydelse för Försvarsmakten. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) ska genomföra försörjningsanalys inom detta område och vid behov även beredskapslagra varor i denna kategori. Utredningen anser att det finns synergieffekter med att denna uppgift läggs på den nationellt samordnande funktionen som inte skulle uppstå om ansvaret istället gavs till en annan myndighet. Vad som inte är någon annan myndighets ansvar kommer även att påverkas av hur tydliga myndigheternas ansvarsområden är. Försvarsmakten delar den synpunkt som framkommer i utredningen att det kan finnas behov av att ansvar tydliggörs men ser samtidigt risker med att otydliga ansvarsförhållanden kan leda till att MSB får ta ansvar för områden som egentligen hör till en annan aktör, vilket försvårar ett effektivt genomförande av utredningens förslag. Försvarsmakten påtalar återigen att det finns otydligheter i förhållandet mellan beredskapssektorerna och de civilområdesansvariga länsstyrelserna.¹⁰ Vidare finns det pågående utredningar, till exempel utredningen om näringslivets försörjningsberedskap, utredningen om ökad beredskap för att säkerställa en robust och kontinuerlig leverans av vattentjänster och utredningen om en ny livsmedelsberedskap samt förslag i Försvarsberedningens rapport som behöver beaktas i den fortsatta beredningen bland annat gällande övriga försörjningsviktiga varor och tjänster.¹¹

Försvarsmakten anser vidare att det i utredningen är otydligt hur behov av varor och tjänster inom det samlade ansvarsområdet för någon av de fyra beredskapssektorer som inte ska göra försörjningsanalyser kommer att hanteras och leda till.

¹⁰ Försvarsmaktens remissyttrande Struktur för ökad motståndskraft (SOU 2021:25), 2021-06-10, FM2021-8946:2, s. 3

¹¹ N 2022:08 (dir. 2022:72 och 2022:139) resp. N 2022:02 (dir. 2022:33 och 2023:125)

Försörjningsrelaterade åtgärder (avsnitt 7.1)

I utredningen görs en deskriptiv genomgång av olika försörjningsrelaterade åtgärder och det konstateras att de försörjningsrelaterade åtgärderna bör betraktas som verktyg för att förbättra försörjningsförmågan i samhället. Resterande del av utredningen fokuserar till största del på upphandling, beredskapsklausuler, lagerhållning, beredskapslagring och produktionsomställning. I själva verket behöver samhället använda sig av samtliga verktyg och metoder. Försvarsmakten noterar att fullmakts- och beredskapslagstiftningen endast återfinns i analysen som något som är tillämpligt när riket är i krig eller krigsfara, medan utredningen inte tar upp hur en fullständig planering ska ske inför ett sådant scenario. Försvarsmakten anser att ett ökat fokus behövs på att möjliggöra försörjningskedjor och hur fullmakts- och beredskapslagstiftningen ska samverka med t.ex. upphandlingslagstiftningen.

Sekretess och säkerhetsskydd

Som utredningen påtalar kan den information som ska lämnas inom ramen för behovs- och försörjningsanalyserna komma att omfattas av försvarssekretess enligt 15 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Försvarsmakten påtalar risken med att på nationell nivå samla stora mängder detaljerad sekretessbelagd information hos en myndighet då det med stor sannolikhet kommer att handla om information med mycket höga skyddsvärden. Försvarsmakten ifrågasätter huruvida denna aspekt har beaktats i den rapporteringsstruktur som nu föreslås. Försvarsmakten påtalade problematiken med aggregerad information redan i myndighetens yttrande avseende strukturutredningen¹² avseende den då föreslagna rapporteringsstrukturen för det civila försvaret. Utredningens föreslagna lösning innebär nu att än mer sekretessbelagd och skyddsvärd information kommer att samlas hos MSB som redan har så många andra uppgifter inom totalförsvarsystemet.

Utredningen konstaterar att den nationellt samordnande funktionen får del av information som den inte har direkt behov av inom ramen för sitt ansvarsområde. Utredningen bedömer dock att denna information kan vara användbar för funktionen i arbetet med nationell försörjningsanalys, då den kan identifiera behov av åtgärder kopplat till sådana varor och tjänster och vid behov föreslå åtgärder till regeringen. När det gäller frågan om information som den nationella funktionen inte direkt har behov av anser Försvarsmakten att det i sammanhanget bör beaktas att denna information kommer att omfattas av försvarssekretess och vara säkerhetsskyddsklassificerad. Informationen kommer sannolikt även ha ett mycket högt skyddsvärde och det kan därför ifrågasättas om sådan information överhuvudtaget ska hanteras på det sätt som utredningen föreslår.

¹² Dnr. FM2021-8946:4, daterat 2022-03-09

MSB får ansvaret som nationellt samordnande funktion (avsnitt 14.6)

I utredningen berörs också att tidigare utvärderingar som genomförts av MSB lyfter fram ett antal brister. Utredningen belyser alternativet MSB liksom de risker och svagheter som finns med den förordade lösningen. Några lösningar för att komma till rätta med de identifierade riskerna och svagheter presenteras dock inte i utredningen. Försvarsmakten anser att utredningens lösning att ge MSB ansvaret som nationellt samordnande funktion, oaktat vilka uppgifter funktionen kommer att ha, medför ett behov av en bredare översyn av MSB:s uppgifter. Exempelvis borde inte endast styrformen för MSB ändras utan myndighetsstrukturen borde även omfatta färre områden, vilket exempelvis skulle kunna uppnås genom att avdelningen för räddningstjänst och olycksförebyggande omstruktureras till att bli en ny myndighet motsvarande dåvarande statens räddningsverk. En sådan lösning skulle innebära att MSB inte längre skulle vara sektorsansvarig myndighet för beredskapssektorn räddningstjänst och skydd av civilbefolkningen, vilket även ligger i linje med vad Försvarsberedningen föreslår.¹³ Försvarsmakten anser att en alternativ lösning till att ge ansvaret till MSB vore att, liksom vid bildandet av Myndigheten för psykologiskt försvar, inrätta en ny myndighet samt genomföra en verksamhetsövergång för att ta tillvara MSB:s befintliga erfarenhet och kompetens. Såsom lyfts fram i utredningen skulle detta ge en större tydlighet och fokus på försörjningsberedskapen.

Kontaktpunkt för beredskapsomställning och beredskapslagring

Försvarsmakten har inga ytterligare synpunkter på förslagen i avsnitt 11 – 13.

Övriga förslag

Försvarsmakten tillstyrker utredningens förslag att Upphandlingsmyndigheten ges en tydligare uppgift i syfte att bistå myndigheter med upphandlingsstöd i frågor som rör krisberedskaps- och totalförsvarsaspekter inklusive råd om beredskapskrav i upphandlingar samt stöd i utformning i avtalsklausuler. Försvarsmakten betonar dock att det därutöver behövs förutsättningsskapande arbete med marknadens aktörer och att upphandlingsmyndigheten borde uppdras att även bistå med stöd i den delen. Vidare saknas förslag kring hur den Nationella upphandlingsstrategin skulle kunna utvecklas för att säkerställa svensk försörjningsberedskap på ett mer effektivt sätt.

Regeringen har inrättat ett tvärsektorielt näringslivsråd för offentligt-privat informationsutbyte. Försvarsmakten ifrågasätter därför mervärdet med det nu

¹³ Kraftsamling, Ds 2023:34, s. 132.

föreslagna försörjningsberedskapsrådet. I sammanhanget bör det även beaktas att Försvarsberedningen föreslår ett inrättande av en ny försörjningskommission.¹⁴

Synpunkter avseende författningsförslag

1.9 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2022:524) om statliga myndigheters beredskap

Försvarsmakten föreslår följande förändringar i förordningen (*kursivt*):

6 § p. 3 Försörjningsberedskap:

verksamhet för att, i både kris och krig, upprätthålla försörjning nödvändig för att trygga befolkningens överlevnad, säkerställa de viktigaste samhällsfunktionerna *eller* att bidra till det militära försvarets förmåga.

Försvarsmakten föreslår att ändra "*eller*" till "*och*" samt att definitionen kompletteras på följande sätt: "*bidra till det militära försvarets förmåga inklusive stöd till allierades stridskrafter*".

I beredningen av detta ärende har deltagit sektionschef Annika Grahn Sulusi, sektionschef Christina Holm, chefsingenjör Staffan Strömbäck, kommandörkapten Dick Börjesson, försvarsjurist David Spangenberg, försvarsjurist Helen Lindquist, handläggare Katarina Johansson samt handläggare logistik Lars Backlund.

Detta yttrande har beslutats av konteramiral Jens Nykvist. I den slutliga handläggningen har chefsjurist Carin Bratt, strategisk rådgivare Helena Holmstedt, överste Magnus Magnusson, överste Mattias Thomsson och, som föredragande, försvarsjurist Anna-Karin Lönnheden deltagit.

Jens Nykvist

Stf chef Försvarsstaben

Anna-Karin Lönnheden

Sändlista

¹⁴ Kraftsamling, DS 2023:34, s. 124.

Regeringskansliet (Försvarsdepartementet)
fo.remissvar@regeringskansliet.se
fo.ssk@regeringskansliet.se (kopia)

Inom Försvarmakten

HKV FST STRA

HKV FST STÖD

HKV FST STAB ÖB-GD Stöd

HKV OPL